

Or you can also say; – אי נמי התם קניס כי היכי דלודי

There he punished them in order that he should admit

OVERVIEW

The גמרא offered an alternate explanation why ר' יוסי maintains by מנה ג' that everything is מונה (and in our משנה we rule יחלוקו). By מנה ג' we will accomplish that the רמאי will admit if everything is מונה. However in our משנה if we say יהא מונה, why should the liar admit; he is not losing anything with this יהא מונה.

תוספות explains that according to this second answer, we only punish when it may help resolve the case -

אבל הכא אפילו איכא ודאי רמאי¹ –

However here in our משנה even if there were a ידאי רמאי -

כגון שזה אומר אני מצאתיה היום וזה אומר אני מצאתיה² אתמול מודה דיחלוקו –

For instance if this one claims ‘I found it today’, and this one claims ‘I found it yesterday’, where there is a ודאי רמאי, nevertheless ר' יוסי would agree that we rule יחלוקו -

ולא אמרינן יהא מונח עד שיבא אליהו דבשביל כך לא יפרוש דהא אינו מפסיד כלום:

And we would not rule יֵהָא מוֹנֵה עַד שִׁיבָא אֵלָיו, for on account of the יֵהָא מוֹנֵה, the liar will not withdraw his claim, since he is not losing anything by maintaining his claim of מִצְאָתִיהּ.

SUMMARY

According to the second answer, יהא מונה ר' יוסי maintains, only when it will help resolve the case (and there is a רמאי).

THINKING IT OVER

According to this answer what would תוספות maintain in a case of איכא פסידא, but there is no ודאי רמאי (as in the case of ³ממכר of our משנה)?⁴

¹ In this case according to the first answer (of ודאי רמאי, then here too ר' יוסי would rule יהא מונה. When there is a ודאי רמאי we are קניס, even though it will not necessarily help us resolve the issue.

² In this situation one of them is lying maliciously.

³ We can rule **מוכר יחזק** on the article and half of the money paid to the **מוכר**. The **מוכר** will receive the money for his article which he sold. The litigants will be losing their money just as by **מנה שלישי**.

⁴ See $\pi''\mathfrak{M}$.